

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

UNA MANTELLINA.

(DE V. BUSCH.)

Von-Gutimvert no sabent que fer, se 'n ha anat á la taberna, y l' aixarop de pampol se l' hi ha enfilat al pis de dalt; y l' amo del establiment lo tren al carrer per veure si aixís l' hi passarà, y ademés perque ell no vol compromissos.

Ja 'l tenen davant de casa seva y no sabent per quin cap ha de ficar la clau. ¡Es una mantellina tant espessa que casi no hi véu!

—¡Ah, ja, ja, ja! ja ho diu lo ditxo: «La perfídia mata la cassa.»

Y quan las portas s' obran massa depressa, á riscs de matar al cassador.

A jeure, al llit.—Ala, escaleta amunt!

—Fiat lux.... Y á copia de fregar, la llum fou feta.

Ab lo qual Von-Gutimvert estigué á punt de treure's las botas.

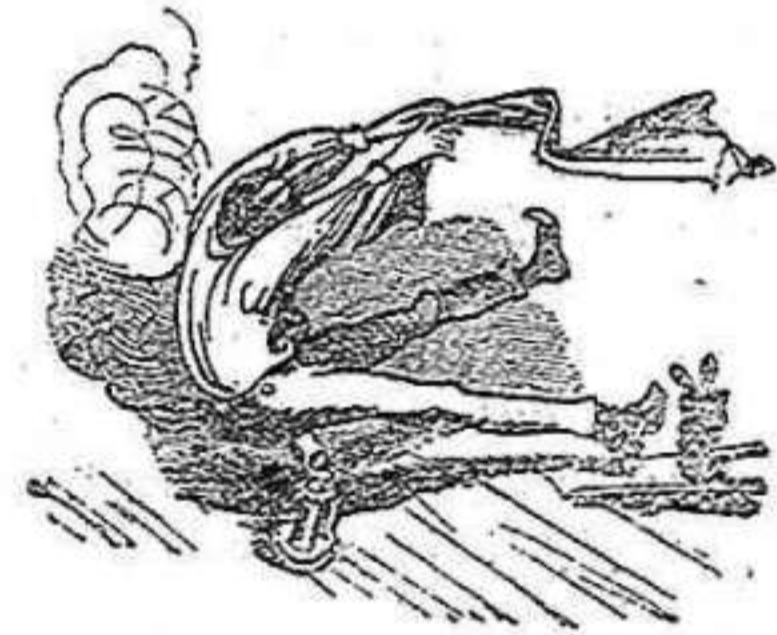
Com efectivament... ¡Y ván dugas!

Burrol... Si aquí tinch un agàfadero.

Ay, ay.... Tambè segaeix... Si ho entench que 'm penjín.

A la nona... ¡Qu' es fosch!... Tot se belluga... tot roda...

Y are fins rodo jo...

Ja ho vá dir Galileo: «E pur si mouve», qu' es com si diguésem que 'l ví quan es pur fa moure.

¡SI HO SABESSIN FER!

RE es l' hora de intentarho: are es l' hora de enterrar á un partit que es un obstacle constant al progrés, un insult constant á la ley, una befa constant al país.

Si, senyors fusionistas: are es l' hora de enterrar al partit conser-vador.

Los arbres que no donan fruyt deuen arrencarse, y 'l partit conservador en sis anys de governar, ni ha posat arrels, ni ha donat fruyt de cap mena.

No ha donat més que grops y espinas.

Repassin la seva historia: no hi trobaran més que un teixit de irregularitats y un luxe verdader de vicis y malas costums públicas.

Quan ells governaven, semblava que 'ls duros haguessin posat alas y 'ls encarregats de guardarlos també, per la facilitat ab que 'ls uns volavan al darrera dels altres.

Quan ells governaven, las presons servian pels liberals un xich decidits; no pas pels criminals, que alguns cops fugian escapantse pèl pany de la clau, de la manera més misteriosa.

Quan ells governaven, hi havia espanyols de dugas menas: legals é ilegals, sent legals tots los qu' estavan ab en Cánovas é ilegals tos los que, per una cosa ó per un' altre, se l' hi giravan d' esquena.

Quan ells governaven, no hi havia esperansa pèl cos electoral; aquest cos estava sense moviment, sense acció, sense véu siquiera. Ells sols se movian, ells sols s' agitavan, ells sols parlavan, y á falta de parroquians s' alabavan á sí mateixos.

No eran ningú: tot ceros, menos la unitat Cánovas que ho era tot. Cánovas y una récua de ceros al darrera constituhan una cantitat infinita.

Repassin sino totas las elecciones qu' ells ván fer y dirigir; en totas resultava que tenian una majoria inmensa, considerable.

Quan lo vot del país havia passat pels motllos qu' ells tenian á punt, sempre 'n resultava 'l mateix.

Per las Córts, conillets de guix d' aquells que contínuament fan anar lo cap en sentit afirmatiu.

Per las Diputacions y Ajuntaments, figuras d' adorno ab los atributs de la ganaderia conservadora.

Y 'n dihém ganaderia, porque guanyavan sempre.

Lo cos electoral havia quedat reduhit á la trista condició de una cotorra: l' hi havian ensenyat á dir: «No hi ha govern millor, que 'l govern actual» y á totas horas y en tots los moments repetia 'l mateix.

Fins quan la deixavan sense menjar ho deya y ho repetia.

Algú de vostés dirá:—Aixó es tractar ab una mica massa de passió al govern que vá caure. O sino ¿cóm s' explica que aquest mateix cos electoral, que ab las mateixas llistas era ahir favorable á n' en Cánovas, siga avuy favorable á n' en Sagasta?

Resposta nostra:—Precisament porque las últimas elecciones s' han fet ab las mateixas llistas.

—Es molt estrany: per forsa t'è de haver... i hagut moltes trampes.

—Sí, senyors, hi ha hagut las trampas preparadas pels mateixos conservadors: sols qu' en lloch d' ells poder agafar als altres, los altres los han agafat á n' ells.

—Y encara alabaré als fusionistas?

—No, senyor, no 'ls alabo; estableixo fets: aixís donchs, tinga ben entés, que si durant sis anys no l' hi haguessen ensenyat á dir á la cotorra alló de «no hi ha govern millor que 'l govern actual», avuy la cotorra no 'u diria per favorir á n' en Sagasta, tal com ahir ho deya per favorir á n' en Cánovas.

Y no hi donguin més voltas: res succeheix al mon que no regonega una causa, y la causa de la ruina dels conservadors son los conservadors mateixos.

Si haguessen governat plantejant ideas ó profesant principis, avuy tindrian principis é ideas y contarian personas que las professarian, y que 'ls seguirian fins en la desgracia.

Ván sembrar escardots, y avay se punxan.

¡Ay si 'ls fusionistas ho sabessin fer!
¿Volen que la máquina de Espanya marxí una mica bé? Donchs treguin una roda inútil, qu' ella mateixa sorolla y está á punt de rompre's.
Aquesta roda inútil es lo partit conservador.

CAPS SUELTOS.

L' altre diumenje uns quants carcas y a'gon llanút fastigós varen fe un cert jubileo, rondant quatre carrerons.
Qu' es igual que si dignéssim,

explicanlo ab altres mots:
L' altre diumenje las momias van sortir á treure's la pols.

Lo nostre... estimat Pavia, no tenint aquí que fer, se 'n ha anat á lluhí 'l garbo á Madrid, tot satisfet.
¡Alerta, senyor Sagasta!
Quan obri 'l Cóngrés dels sèns, vigili sempre la porta;
pensi en lo tres de Janer.

A un conservador de rumbo que 's divertia escribint certas cartas fusionistas, l' hi han hagut de picá 'ls dits.
Aquestos patricis d' ordre no més saben dos camins: quan guanyan clavar pallissa, quan perden tirar veri.

En Boet, aquell furiàno que tant cé'ebre 's vá fer ab l' assumpto de l' as d' oros, ara ha tornat á ser pres.
Se parla de certas causas y certs misteris pendents.
¿Qué deuré sè aquest tinglado?
¿Un altre as d' oros potser?

Estat de la gent tremenda: los nihilistas ván seguint fent proclamas incendiarias; los krumirs sempre aixerits; los de la liiga abanaca se matan com á mosquits; per fi, en Rome: o Robledo segueix predicant per 'quí.

Los fusionistas no caben casi bé dintre la pell, porque en las elecciones últimas han triunfat completament.
També quan manava en Cánovas guanyavan los amichs sèus, y també 'l senyor Canonge fá uns jochs de mans molt ben fets.

Los conservadors voldrian que 'l govern obrís las Corts, per aná á moure un escándol cridant sense tó ni só.
Si es que tenen tantas ganas de xiular y armar soroll, que vajan á cridá als toros que fá més conservador.

A pesar de lo que diuhen certs tipos murmuradors, l' equilibri de la Europa may havia estat mil or.
Entre tot aixó no olvidin que 'ls equilibristas bons, tot demostrant l' equilibri cauhen y 's fan un cap non.

Semb'a que vindrá en Zorrilla, sembla que ja no vindrá, sembla que 'ls amichs lo cridan, sembla que no 'l cridan tant, sembla que ja 's posa en marxa, sembla que s' ha refredat, sembla... en el próximo número la historia continuará.

La gent de la Unió católica fá dias qu' está que bull, buscant una bona fórmula que 's mantinga sempre junts.
Uns están per creure als bisbes, altres a's homes de punys.
¿Volen un símbol ben propi?
Tingan:—La creu y 'l trabuch.

C. GUMÁ. ¶

A Campana de Gracia está disposant un número extraordinari destinat á conmemorar lo centenari de Calderon de la Barca. Será un número extraordinari en tot, ja que tindrà vuit planas, quatre de grabats deguts á Apeles Mestres, Pellicer, Moliné y Gomez, y quatre de text, confiadas á distingits escriptors.
Desde las nostras columnas invitém á totas las

personas que 'ns favoreixen ab la seva col·laboració, advertintlos que 'ls treballs podrán ser en catalá ó en castellá, en prosa ó vers, devent obrar en poder nostre per tot lo dimecres 18 del actual.

Una noticia aterradora:

Segons datos estadístichs cuidadosament recuillits, lo número de morts que hi ha hagut en l' exercit de Cuba desde 1868 á 1878, ó siga en l' espay de déu anys s' eleva á 99.000 homes de totas armas.

¡Pobre juventut espanyola!

Los moderats han publicat una circular. La sanch ja no circula per las venas de aquell partit tant vell; pero circula la tinta per las sevas plumas.

Y lo qu' es més estrany: á pesar de ser tant vells, encare fan equilibris.

Fins are deyan que volian la Constitució del any 45; are ja admeten la de 1876, ab una modificació: la de restablir aixís que pugan la unitat religiosa.
¡Infelissos! Volen que al sèu enterro hi vajan molts capellans.

A Madrid una monja vá tirarse desde dalt de una finestra del convent.

Y com que are ja no succeheixen aquells miracles del temps de Sant Antoni que quan queya un mestre de casas, feya pararlo á mitj camí, fins y á tant que 'l pare prior l' hi havia donat permís per fer un prodigi, la pobre monja vá rompre's un bras y una cama.

¿No seria millor que totas las monjas que vulguessen sortirne, poguessen ferho per la porta no per la finestra?

Diumenje passat vá haberhi gran meeting proceccionista á Manresa. La falta d' espay no 'm permet extractar los principals discursos que varen pronunciarse, aplaudits alguns ab frenétich entusiasme.

Digan lo que vulgan los libre-cambistas, per més que fassan, may podrán ells unir los sèus propòsits de comprar barato géneros estrangers á la causa del treball nacional qu' es la causa de la grandesa de la patria.

Ells mateixos se fan mal, y si 'ls deixavam fer, ells serian los primers en renegar de la seva imprevisió.

Obrim las fronteras als géneros inglesos, y haurán de plegar las fabricas; obrim las fronteras al blat dels Estats Units, y 'ls pobres pajesos castellans haurán de emigrar.

De tot aixó 'n resultarà que 'l govern no cobrará ni contribució, ni drets de aduana, y sense aquests elements deixarà de bullir l' olla del presupuesto, y no podrán pagarse pensions, ni cessantías.

Los obrers y 'ls industrials poden emigrar y viure en un altre país, porque 'l treball es cosmopolita y á tot arréu es recompensat.

En cambi, l' home que no té més que la seva eloquencia, que se 'n vaja á seguir mon predicant: que se 'n vaja á Fransa ó á Inglaterra, á predicar la destrucció de Fransa ó d' Inglaterra, y 'l treuran á cops de tronxo.

A Chelva (Valencia) lo gobernador vá nombrar regidor á un mort del cementiri.

A Espanya no hi ha res millor que governar.
Governant, fins los morts ressucitan.

Promesas conservadoras:

Als electors de Cieza se 'ls ha promés per si votan al Sr. Cánovas: Tres canongías, un curat, dos porterías, quatre cárrechs de agutzil, dos de serenos, cinquanta rebaixas de contribució, dinou plassas de peons caminers, una de jefe económic, vuit de oficials de govern civil y nou sagristanías.

Jo 'u veuhen: l' obligació de mantenir á un mónstruo resulta sempre molt cara.

¿Han vist res més cómic que lo que passa ab l' ex-cabecilla Boet?

Lo govern l' ha agafat y s' empenya en pagarli 'l sou de comandant á fi de poderlo processar.

En cambi Boet se nega resoltament á admetre 'l sou que l' hi senyalan.

Ja sab ell que dintre dels préssecs, per dolsos que sigan, hi ha sempre un pinyol.

Y ben considerat ab los altres cabecillas no miran tant prim.

Los demés, en lloch de agafarlos, se presentan.

Unicament hi ha una diferencia: lo del sou. Tant si volen com si no volen los hi pagan.

Lo Sr. Pelfort ha sigut l'únic regidor dels suspesos que ha tornat a sortir del fondo de las urnas constitucionals.

Ja 's coneix que te algun municipal que l'estima.

Los conservadors publican unas certas *cartas fusionistas*, que son deliciosas per lo que diuen y per lo que signifiquen.

En l'última que han donat a l'estampa, s'hi lleigeixen las següents preguntes y respostas escrites en forma de catecisme:

P. Coneixen lo misteri de l'encarnació de febrer?

R. Perfectament. Lo general, molt embossat, vá anar y digué al amo de las cargas: «Los lliberals se m'escorran d'entre las mans.» Y llavors l'esperit de la por exagerada vá infundirse en lo seno de l'inexperta prerogativa, y l'esquerra fou feta govern. Pero la virginitat materna vá sufrir molt. Lo qual tant se 'ns en dona.

P. Sobre 'l séptim manament vos pregunto: ¿Hi ha també furts polítichs?

R. També, y es just confessar que alguns no deixan de tenir xiste.

P. Citéu un exemple.

R. Treure a unas Còrts lo govern de la seva majoria y emprar a la seva minoria pera puificar per aquest medi 'l sistema representatiu.

Los conservadors son aixís: mentras se troban dalt del candellero ¡Ay del que diga res d'aixó!

En cambi son abaix y si un conservador exclama:—Tiro 'l rey.

Un altre respon tot desseguida:—Fallo!

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Si haguéssim de dar totas las noticias electorals que se'ns envian d'alguns pobles, ompliriam casi tot lo present número.—A Sentmanat vá montarse una especie de taberna al colégi electoral: aixis los partidaris de aquell célebre ex-capitá carlí Arizon, anavan a votar ab més esperit.—A San Vicens vá haberhi totas las irregularitats imaginables, per lo que 'ls electors, privats de fer us del seu dret, ván formular una protesta.—A Balsareny l'arcalde vá pendre per modelo la figura del cacique que pintavam nosaltres en un dels nostres passats números, y com que s'ha fet reelegir, en aquell poble ja tenen broma per molt temps.—A Sant Climent vá ocórrer un verdader miracle. Fins los impossibilitats al lit ván volar, y a més ván sortir papeletas corresponents al doble número dels electors que ván pendre part en l'elecció.—A Santa Perpétua de Moguda lo tercer dia, mentres los de la mesa dinavan, vá ser robada l'urna.—Y no dihém res més, per no cansar al nostres lectors.

A Alguayre (provincia de Lleyda) hi ha un rector que val una India. Algunes noyas del poble anavan a rebre la primera comunió, y perque una d'ellas no vá al-sarse quan lo rector vá passarli pèl davant, vá dirli:—Si no fos perque represento a Déu, t'ompliria la cara de bofetadas. ¡Quina frasse més religiosa!

Neco de las passadas eleccions: Se presenta a votar un subjecte que de una hora lluny se véu que no pot ser elector.

Un secretari tot sorprés l'hi pregunta:

—Escollí; ¿vosté paga contribució?

- No senyor.
- Donchs será capacitat?
- Sí senyor.
- Quina carrera exerceix?
- La d'escumbriaire.

Conversa entre dos companys:

—M'han dit que 't presentas per la Diputació a Còrts.

—Sembla que sí.

—Me'n alegro molt. Cregas, noy, que faig vots perque surtis.

—¿Fás vots? Home, quan vinga 'l cas envíame'n 1500 ó 2000 que son los que necessito.

Un periódich canovista *El Diario español* de Madrid, se queixa aquests dias de la mala calitat del tabaco.

Jo tinch de dirlos una cosa: que are 'l trobo tant do'ent com quan governava en Cánovas.

El Diario español, no.

Llavors fumava *brevia*; y are ha de fumar d'estanch.

¡Qué aviat se l'hi han acabat aquellas gangas!

En lo Port de Santa María vá haberhi grans escándols electorals.

Ja 'u veuen: en materia d'escándols electorals tot just som al principi de la lletania: «Santa Maria, ora pro nobis.»

Los regidors conservadors elegits en tota la Península arriban a 100.

De manera que are 's pot dir que 'l país los ha deixat allá ahont mereixian estar.

¡Al número 100!

En Cánovas vá anar a votar, y 'l seu vot no més vá contarse per un.

Ja no som en aquells temps en que 'l vot de un conservador valia per 1000 al menos. Al perdre 'l poder van perdre la facultat de multiplicar.

¡Pobre gent!

Pero hi ha més encare. Si en Cánovas vá anar a votar, vá ser per animar als seus, que a la qüenta deuen ser una colla de *desanimats*.

Y per animarlos millor, vá anar a donar lo vot al districte del Hospici.

Eills si que després de tot podrán dir que han anat al *Hospici* ab cotxe.

Bidel, lo simpátich domador, are últimament se l'hi ha vingut de poch com no es víctima de la ferocitat de un lleó.

Un periódich francès ha dit sobre aquest assumpto:—¡Com qu' es un lleó cassat al país dels krumirs, naturalment t'rabia als francesos!

Y en Bidel, per acabar lo d'exasperar, l'hi enganya cada dia a la gabiá 'ls telégramas de las victorias guanyadas pèls francesos.

Diumènje vá recorre 'ls carrers de Barcelona professò del jubileo.

Hi anavan una pila de conservadors.

Naturalment, com que 'ls han jubilat!

De un periódich carlí de Madrid:

«Primer que poltichs som catòlics, y primer qu' espanyols som romans.»

Ro... ¿qué?

Ro-mansos!

Al arribar lo general Prendergast a Barcelona per ferse càrrech de la Capitanía general, un grupo numerós en lo qual hi dominava la classe obrera 'l vá rebre ab un gran picament de mans.

Aquell aplauso era un aplauso y una xiulada.

Jo m'jugo qualsevol cosa que al general Pavía, en aquells moments van xiularli las orellas.

—¿Quina es la millor comedia de Echegaray?

—¿Locura ó santidad? ¿En el puño de la espada? ¿El gran Galeoto?

—No senyor..

—Donchs quina?

—La millor comedia ha sigut la que ha fet ve-nint a Barcelona ab una comissió de inginyers per declarar qu' encare que interinament, deu passar lo carril pèl carrer de Aragón.

Interinament, aquesta es la millor comedia.

Un dependent d'escriptori, embustero d'alló més, s'alabava del gran moviment que hi havia en la casa de comers ahont estava colocat.

—Mira, deya: gastém cosa de cent quintars de tinta cada any, no més que per dur la correspondencia.

—Donchs al meu escriptori, 'l llibre major es tan inmens, que quan está obert, lo tenedor de llibres per anar del *debe* al *haber*, t'è de anarhi en cotxe.

En una casa particular donan una reunió.

A l'entrada tots los concurrents deixan l'abric y 'l sombrero.

Un amich meu se retira a altas horas de la nit y se'n vá al guarda-robas en busca del seu barret.

Busca, mira, remena y no 'l troba.

Un criat l'hi pregunta:

—¿Que busca 'l sombrero?

—Sí senyor.

—¿Qu' era nou?

—Sí senyor.

—Ah! llavors, no 's cansi pas. Los nous, a las 12 en punt, s'han acabat.

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Im-pres-sió*.

2. ID. 2.ª—*Pi-e-ra*.

3. MUDANSA.—*Mev, teu, seu, péu, feu.*

4. ROMBO.—

P
G O T
P O M E R
T E R
R

5. GEROGLIFICH.—*Qui s'atrasa t'è dentes.*

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Xirinola, Pere Sistachs y Testa-ferro; 4 Salabert y Noy Maco; 3 J. M. T. 2 En Ciri-neo, P. M. P. y Monja exclaustrada y 1 no més Pau de las Absoltas.

XARADAS.

I.

Com que hu qu' es tabalot no faig *sejona* de 'n Quirse, y l'hi solch respondre a tot ab mals modos, com sol dirse.

PAU SALA.

II.

Es l'hu del meu principal si del *dos-tres* del *segona* al cap del mes se'n adona me diu cremat que *total*.

J. ESCOFER.

ENDEVINALLA.

Soch font y no rajo, soch tro sens llampech, soch dona sent home y estich molt grasset.

Q. ROIG.

CONVERSA.

—Avuy se fá la guerra al govern sense bala ni canó.
—Vas equivocat. ¿Sense bala ni canó? ¿Qui pot ferli?
—Ja ho hém dit.

PASSIEGO DE REUS.

MUDANSA.

Lo meu amich en Pau Tot de un *tot* un gran *tot* saltá y dintre 'l *tot* se quedá sense poder dir ni un *tot*.

Y. M. CABRERA.

GEROGLIFICH.

DELIRI
ALLI
V N N L
I
plor
ALLI

E. ROSÉS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d'insertarse 'ls ciutadans Francisco Flós, Nicodemus, Un lector de la Campana y Pau Julivert.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Anónim, Pere Sesquilla, Un sastre de moda, Llorito Real, Trasmudat, Torrenyich, Pau Marengas, Meritori y C.^a, Vila de l'Os, Un proteccionista, Pere del Rebombori y Un jamancir.

Ciudadá Francisco Flós: Aprofitaré los geroglífichs; l'epi-grama es poch xispejant.—J. Escofe: B: Sempre que 'ns ne recordém.—Jaume Ferrus: En la poe-ia hi ha facilitat y soltura; pero l'assumpto es bastant estrambòtich.—E. Oj Osairb: No podem aprofitar més que 'l quadral de paraus.—Llonganissa de Vich: Idem lo geroglífich.—J. Molas Ballester: L'idea del sonet es bonica; l'execució es fluixa.—J. C. y V. Sitjes: Noticias que no interessin a la generalitat del públich no podem donar-las.—Tres estudiants náutichs: Insertaré lo geroglífich.—S. S. Mataró: No ho enteném prou bé.—J. C. Algrayre; C. B. Balsareny; J. D. Sant Vicens; J. D. Sant Climent y J. C. Santa Perpétua: Gracias mil per las noticias que 'ns proporcionan.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LA FRANSA Y 'IS SEÛS ENÈMICHS.

Que vaja venint gent negra: ella ray, encare s' hi diverteix.